

efter deres Ordlyd, men som forudsætte, at man skal ogsaa læse andre Paragrafer i Straffeloven igjennem og sammenholde dem dermed; thi det fører Vægføll, der skulle dømmes, til meget mislige Forhold. Jeg har anført dette, ikke fordi jeg tror, at det i dette Tilfælde vil komme til nogen praktisk Anvendelse. Disse Straffebestemmelser ville vel vanskelig blive brugte af militære Domstole, men jeg har anført dette for at benytte Leiligheden til at henlede Opmærksomheden paa, at man ikke maa stole altfor Meget paa den juridiske Indsigt ved Anvendelse af Loven, og at det, i de Tilfælde, hvor Vægmænds Indsigt maa gjøre Fuldest, meget gjælder om, at Loven er aldeles utvetydig affattet, saa at den kan forstås efter Bogstaben. Jeg veed, at det ikke kan være saaledes i alle Tilfælde, men jeg vilde ønske, at det saa vidt muligt bliver Tilfældet. Søvrigt skal jeg ikke opholde det høie Thing længere. Det høie Thing vil kjende min og mine Medforslagsstilleres Følelser ligeoverfor §§ 2 og 3 og vil derfor ikke være i Tvivl om, hvorledes jeg vil stemme ved Afstemningen om dette Lovforslags endelige Vedtagelse.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal først bemærke, at det ingenlunde er givet, og jeg kan egentlig slet ikke se nogen Grund, hvorfor man kan sige, at denne Lov ikke let kan blive anvendelig ved militære Retter. Jeg tror, at det militære Galanteri mod Damer kan lige saa godt overskride Stregen som det civile; og derfor antager jeg, at navnlig § 3 meget godt kan finde Anvendelse ved de militære Retter. Men jeg vil gjøre den almindelige Bemærkning, at naar en Domstol skal besætted af Vægmænd, er det altid forudsat, og der er ogsaa tillige ved Lovgivningen sørget for, at der hdes dem en Veiledning, enten f. Ex. ved Nævningsretter af Dommeren eller i militære Retter af en Auditor, og saa ligger det i hele Indretningens Natur, at denne Veiledning skal have sin Betydning for dem. Man forudsætter, at de ikke ere enten saa stibfunde, at de ikke ville rette sig efter denne Veiledning paa et Gebet, hvor den hører hjemme, eller saa thfhovedede, at de ikke kunne begribe de simpleste Ting, som selv mindre begavede Føll pleie at forståa, naar en Jurist forklarer dem. Det er naturligtvis en Forudsætning, som altid maa være tilstede, hvor Vægdommere arbeide med, og jeg tror derfor ikke, at denne Lov ved de militære Domstole vil volde større Vanskelighed end den øvrige Lovgivning. Det kan ikke nogenlunde blive saaledes, at hver enkelt Lov skulde kunne fuld-

stændig forstås af sig selv, saaledes, at man ikke behøvede at kjende Noget til den øvrige Lovgivning for at kunne indse, hvorledes den skal anvendes; det er fuldstændig umuligt. En Lov, der skulde være skrevet med dette for Øie, vilde komme til at se høist besynderlig ud. I en saadan Lov vilde det ikke kunne siges, at den, der slaar en Anden ihjel, eller den, der forsætlig eller med Overlæg stiller en Anden ved Livet, straffes saa eller saa, thi det vilde være en utvetylig Lov efter det ærede Medlems Mening. Nei, Loven skulde gaa ud paa, at Vedkommende straffes saaledes, hvis han ikke er affindig, eller hvis det ikke er af Nødværge, han har gjort det, eller hvis han er over 15 Aar osv. Det er umuligt saaledes i den enkelte Lov at optage hele det Stof af Forudsætninger, som maa hentes fra den øvrige Lovgivning, og hvad denne Lov angaar, tror jeg aldeles ikke, at den gjør den bestaaende Lovgivning utvetyligere. Den ærede Taler maa huske paa, at selv om man følger ham og forkaster dette Lovforslag, opnaar han ikke at faae noget tydeligere i Stedet, der opnaas kun, at vi beholde det, vi have, og den ærede Talers egne Udtalelser, baade ved forrige Behandling og ved denne, have jo i Virkeligheden tilstrækkelig viist, at i alt Fald han har ikke forstået den gjældende Lovgivnings Regler.

Blom: Jeg vil blot bemærke, at naar jeg sagde, at denne Straffelovs § 1 rimeligvis ikke vil faae megen Betydning for militære Retter, tror jeg, at jeg dert har Ret. Jeg erindrere i alt Fald ikke i de 40 Aar, jeg har staaet i Hs. Majestæts Tjeneste, at der har for militære Retter været nogen Sag mod en Militær, som er bleven straffet, eller er bleven tiltalt der for en Forseelse, der hvis jeg ikke er for thfhovedet maa staa i nær Forbindelse med Rufferi; det er ikke den Slags Forseelser, som pleie at falde for mellem Soldater. (Justitsministeren [Melleman]: § 31) Jeg er naturligvis vidende om — det behøver den ærede Justitsminister ikke at docere for mig — at man er nødsaget til ved en Straffelov at tage Hensyn til dens forskjellige Paragrafer. Det har jeg aldrig forlangt, at man skulde affatte en Straffelov saaledes, at man ikke skulde tage Hensyn til dens forskellige Paragrafer; men jeg har ønsket en saadan logisk Forbindelse mellem de enkelte Paragrafer og mellem de forskellige Passus i den enkelte Paragraf, at et sædvanligt Menneffe med almindelig menneskelig Logik, ikke juridisk Logik, uden at sætte sig hen og lade sig underbise af en Auditor, en Jurist, en Dommer, en Advokat